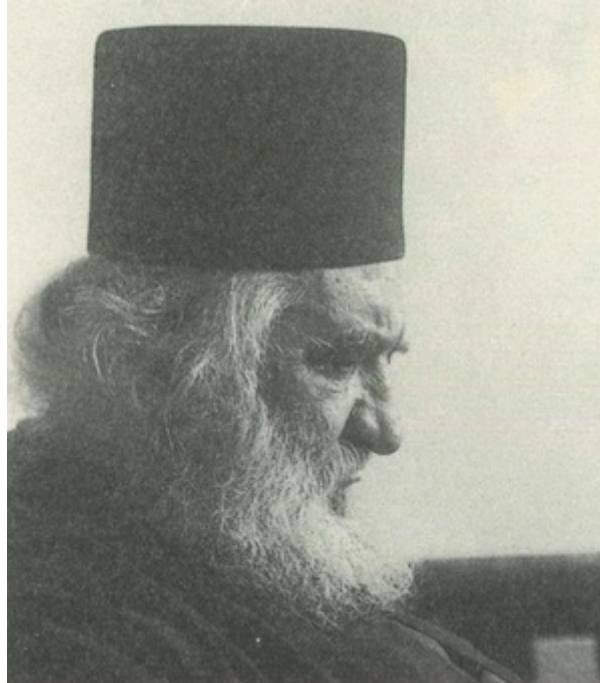

Μοναχός Αθανάσιος Λαυριώτης (1867 - 1 Ιουνίου 1940)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές](#)

Gerontas Athanasios Lavriotis

Γεννήθηκε, ο κατά κόσμον Σπυρίδων Καμπανάος, στο νησί της Αίγινας το 1867 από ευσεβείς γονείς. Σπούδασε στο πανεπιστήμιο Αθηνών ιατρική κι έλαβε το πτυχίο του ιατρού παθολόγου-χειρουργού. Μικρός βοηθούσε στο ψαλτήριο του ναΐσκου του Προφήτου Ελισσαίου. Επιθυμώντας τον βίο της ασκήσεως ήλθε στο Άγιον Όρος κι εγκατεστάθηκε στη μονή Ιβήρων. Κατά την κήρυξη του ελληνοτουρκικού πολέμου του 1897 έσπευσε να υπηρετήσει την πατρίδα ως ανθυπίατρος.

Μετά την απόλυσή του διήλθε τις πύλες της Μεγίστης Λαύρας. Κατά τον υποτακτικό του μοναχό Κουκουζέλη Λαυριώτη: «Εχρημάτισεν ιατρός του κλεινού Πατριάρχου Ιωακείμ του Γ΄ κατά την εν Αγίω Όρει υπερόριον διαμονήν του επί 12 έτη. Διετέλεσεν επί σειράν ετών Αρχιγραμματεύς της ιεράς του μετανοίας. Εις την Μονήν μας διηύθυνεν επί πολλά έτη το νοσοκομείον αυτής. Ακούραστος εις το φιλάνθρωπον έργον των μεγάλων εμπνεύσεων και των υψηλών και ευγενών ιδεών. Εκοσμείτο διά πολλών αρετών· υπομονής, πραότητος, ακακίας, εγκρατείας, σωφροσύνης κτλ., δι' ών οι πατέρες δεν απέλιπον ζητούντες καθ' έκάστην τας συμβουλάς του, και επιχέων βάλσαμον παρηγορίας εις τας καρδίας των θλιβομένων. Πτωχοί ασκηταί και κοσμικοί ήρχοντο καθ' ημέραν και ελάμβανον

ελεημοσύνην από το ασκητικόν του βαλάντιον».

Σε μία εποχή διαφορετική μετελάμβανε των αχράντων Μυστηρίων δύο φορές την εβδομάδα. Ζούσε στο ιδιόρρυθμο μοναστήρι ως ερημίτης. Ως ιατρός ήταν ένας άγιος ανάργυρος. Έτρεχε να βοηθήσει όπου τον καλούσαν και πολλές φορές μόνος πήγαινε να συνδράμει τους ασκητές. Στο ταπεινό και λιτό κελλί του έγραφε ώρες ατέλειωτες επιστολές, άρθρα, λόγους. Πρώτος στην καθημερινή ακολουθία. Στύλος ακοίμητος στις τακτικές αγρυπνίες. Δεν έβγαινε από το Καθολικό. Ειρήνευε λογιζόμενος: «Επί 6 ώρας ο Κύριός μου επί Σταυρού κρεμάμενος πόσους πόνους υπέφερε δι' εμέ τον ανάξιον, και εγώ ο αμαρτωλός να μην υποφέρω δι' αγάπην Του ολίγον;». Η ευλάβειά του, η ευγένειά του, η λογιότητά του τον έκαναν αγαπητό σε όλους. Μισό αιώνα στο Άγιον Όρος τα έβλεπε όλα καλά, γιατί ήταν καλός. Αγάπησε το Άγιον Όρος, τη μονή του, τον μοναχισμό, τους μοναχούς. Δεν τον έφθειρε, ως συνήθως, η διοίκηση.

Ζούσε μία αγία μοναξιά. Σ' ένα μοναχό που ήλθε να τον παρηγορήσει για τον πόνο του σκανδαλισμού του, φεύγοντας του είπε: «Εσύ, αδελφέ μου, είπες τον πόνον σου και ειρήνευσες, εγώ τίνος να ειπώ τα δικά μου να παρηγορηθώ;». Η μελέτη ήταν μία μεγάλη παρηγοριά του. Καρπός των μελετών του η δημοσίευση βιβλίων και άρθρων πολλών. Ήταν ο ιδρυτής του αξιόλογου περιοδικού Αγιορειική Βιβλιοθήκη. Για το όλο έργο του βραβεύθηκε επίσημα.

Λίγες ημέρες πριν το τέλος του τον επισκέφθηκε ο ιερομόναχος Αντώνιος Οσιοπετρίτης και του είπε ότι ένας των ασκητών του Άθωνα τον επισκέφθηκε και του είπε να τον ενημερώσει για να ετοιμασθεί για τη μόνιμη αναχώρησή του.

Την ασθένεια δέχθηκε με εγκάρδια ευχαριστία στον Θεό. Ανεπαύθη την 1.6.1940, μετά το πέρας της θείας Λειτουργίας, όπου μετάλαβε των αχράντων Μυστηρίων, καθήμενος στην πολυθρόνα του. Η εξόδιος ακολουθία του ετελέσθη την επομένη στο Καθολικό της μονής χοροστατούντος του μητροπολίτου Μιλητουπόλεως Ιεροθέου († 1956).

Ο υποτακτικός του Κουκουζέλης έγραφε ότι ήτο «ο υποδειγματικός τύπος επιστήμονος και μοναχού, ανθρώπου αγνού και μεγάλου ανθρωπιστού, επί του νεοσκαφούς χώματος του οποίου θερμόν σπένδουν το δάκρυ πάντες όσοι τον εγνώρισαν». Έξω του κελλιού του έγραφε ο μακαριστός:

«Σταυρός προεστώς τη θύρα της κέλλης

φάλαγγας δεινών εκδιώκει δαιμόνων.

Ειπέ μοι, Σταυρέ, πόθεν το νίκος έχεις;
Και πως διώκεις δαιμόνων καταιγίδας;
Ο προσπαγείς μοι Χριστός εν τω Κρανίω
Αυτός δέδωκε κατ' εχθρών μοι το νίκος,
όπως φυλάσσω τους ενθάδε οικούντας».

Πηγές - Βιβλιογραφία

Παύλου Λαυριώτου μονάχου, Λόγος Επικήδειος, Αγιορειτική Βιβλιοθήκη 47-48/1939- 1940, σσ. 326-329. Ιεζεκιήλ Θεσσαλιώτιδος μητροπ., Αθανάσιος (Σπυρίδων) Λαυριώτης-ιατρός, Αγιορειτική Βιβλιοθήκη 47-48/1939-1940, σσ. 323-324. Σωτηρίου Σχοινά, Η Αγιορειτική Βιβλιοθήκη θρηνεί τον αποχωρισμό του ιδρυτού της, Αγιορειτική Βιβλιοθήκη 47-48/1939-1940, σσ. 324-325. Κουκουζέλη Λαυριώτου μοναχού, Από τον βίον του αιμνήστου και μακαρίου ιδρυτού μας Αθανασίου Λαυριώτου ιατρού, Αγιορειτικοί Φάροι, Αγιορειτική Βιβλιοθήκη 73-84/1946, σσ. 32-38. Μωυσέως Αγιορείτου μονάχου, Αγιορείτικες διηγήσεις του Γέροντος Ιωακείμ, Θεσσαλονίκη 1989, σσ. 169-170.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, «Μέγα Γεροντικό ενάρετων αγιορειτών του εικοστού αιώνα, τόμος Α΄ 1901-1955, σελ. 345-350